

בג"ץ 8665/14

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

המבקשים:

1. ט'שומה נגה ד'סטה
 2. אנואר סולימאן ארבאב איסמעיל
 3. המוקד לפליטים ולמהגרים
 4. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 5. א.ס.ף. - ארגון סיוע לפליטים ומבקשי מקלט בישראל
 6. קו לעובד
 7. רופאים לזכויות אדם - ישראל
 8. המרכז לקידום פליטים אפריקאים
- ע"י ב"כ עוה"ד עלא ח'אטר ו/או אסף וייצן
ו/או מעין נייזנה ו/או נסרין מסארווה ו/או
ענבר בראל
מהמוקד לפליטים ולמהגרים
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טל': 03-5602530; פקס: 03-6844812
דוא"ל alaa@hotline.org.il

נ ג ד

המשיבים:

1. הכנסת
- ע"י הייעוץ המשפטי
הכנסת, ירושלים
2. שר הפנים
 3. שר הביטחון
 4. השר לביטחון פנים
 5. היועץ המשפטי לממשלה
- ע"י פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

בקשה להורות למשיב 2 לקיים את התחייבותו להכריע**בבקשות מקלט**

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב 2 לקיים את ההתחייבות שנמסרה בעתירה שבכותרת ולטפל ולהכריע בבקשות מקלט של אזרחי סודן ואריתריאה, לרבות בקשות המקלט של העותר 2 שהוגשה בחודש נובמבר 2013 וטרם הוכרעה בשל מדיניות המשיב 2 שלא לתת כלל החלטות בבקשות מקלט של תושבי חבל דארפור שבסודן.

מבוא

1. אחרי שנים של היעדר טיפול בבקשות מקלט של אזרחי אריתריאה וסודן, הצהירה המדינה בפני בית משפט זה שבקשות המקלט יטופלו. כן הצהירה המדינה שבקשות המקלט של מי שהוחזקו במתקן השהיה "חולות" יקבלו עדיפות ומנכ"ל רשות האוכלוסין אף התחייב

והעריך במסגרת תצהיר שהוגש לבית משפט זה, כי כלל הבקשות שהיו פתוחות ביום 16.2.2015 יוכרעו ותימסר בהן החלטה עד חודש פברואר 2016.

2. חודש פברואר 2016 חלף וכך גם חודש פברואר 2017, אלא שהבקשות אינן מוכרעות. הסיבה לכך אינה שיקולי עומס ומשאבים מוגבלים – כפי שנטען לא אחת בפני בית משפט זה ובערכאות נוספות – אלא החלטת המשיב 2 להתנער באופן חד-צדדי מההתחייבות שנמסרה לבית המשפט ולהתנות את עצם ההחלטה בבקשות הפרטניות התלויות מזה שנים בתוצאותיו של הליך אחר שמתנהל בפני בית משפט זה (עע"מ 8101/15 אלמסגד גריוסוס צגטה נ' שר הפנים; להלן: "עניין המדינה השלישית").

3. כך מסר המשיב 2 – במסגרת ההתכתבות בין המבקשים למשיבים שתובא להלן – כי "באשר לקבלת החלטה בסוגיית הסודנים יוצאי חבל דארפור [...] ברצוני להמתין עד להכרעת בית המשפט העליון בערעור שתלוי ועומד בעניין המדינות השלישיות [...]"

העתק תשובה של עו"ד דינה זילבר- המשנה ליועץ המשפטי לממשלה שמצורפת לה עמדת משיב 2 מיום 21.3.2017 רצ"ב ומסומן א'.

4. ענין זה מוביל לכך שכיום, בחלוף שנה וחצי מהמועד האחרון לו התחייבו המשיבים, שינוי כלשהו באופן הטיפול בבקשות מקלט – אין. הנתונים מראים בבירור כי המשיבים ביזו את ההתחייבות שמסרו לבית משפט נכבד זה, כמו גם את ההתחייבויות והמחויבויות הבינלאומיות שנטלה על עצמה המדינה. הדבר עולה משלושה מישורים עיקריים:

א. **מספר בקשות המקלט של אזרחי סודן ואריתריאה התלויות ועומדות מזה שנים רבות נותר ללא שינוי של ממש.**

ב. **מבין מבקשי המקלט אזרחי סודן ואריתריאה שזומנו למתקן חולות בעת שבקשת המקלט שלהם הייתה פתוחה, 3350 סיימו את תקופת השהייה בטרם בקשתם למקלט הוכרעה, ורוב בקשות אלו לא הוכרעו עד היום.**

ג. **בנוסף, המדיניות אשר אימץ משיב 2 והצהיר עליה לא פעם לאורך השנה האחרונה מעידה שאף לא הייתה כוונה לעמוד בהצהרה שניתנה לבית משפט נכבד זה ושכלל שהייתה כוונה לכבד את ההתחייבות, המשיב 2 חזר בו מכך.**

5. בית משפט נכבד זה כבר דן לא פעם בעבר בסוגיות שעולות מהתחייבות שניתנת על ידי רשויות המדינה בפניו. בבג"ץ 8255/08 עלי מחמד עיסא מוסא נ' שר הביטחון (פורסם בנבו 01.09.2010) ציין כבוד השופט א' א' לוי (פסקה 6 לפסק דינו) ש"מן המדינה מצופה לעמוד בהצהרות שהיא חוזרת ומשמיעה באוזניו, אף אם לא לו הדברים בצו מוחלט".

6. על אי קיום הצהרות והתחייבויות על ידי נציגי השלטון עמד כבוד השופט מ' חשין בבג"ץ 4247/97 סיעת מרצ במועצת עיריית ירושלים נ' השר לענייני דתות (פורסם בנבו 15.12.1998) באומרו "אם כך ינהג בעל-שררה בצו בית-משפט ובהתחייבות שהוא נוטל על

עצמו, מדוע לא כך ינהג אחד-העם? הנאמר כי ממנו, מן השר, יראו וכמותו יעשו? והשאלה תתייבב בדרך ולא תניח לנו לעבור על פניה: מנין ישאב אב עוז ותעצומות-נפש לחנך את ילדיו כי ילכו בדרך-המלך, אם יראו אותו הולך בדרך שאינה דרך-המלך? והשאלה שאלה. תשובה לשאלה לא מצאנו."

7. להלן, תוצג התחייבות המשיבים בפני בית המשפט. לאחר מכן יוצגו נתונים והצהרות המראים בבירור כי המשיבים לא קיימו את התחייבותם. בנוסף יציגו המבקשים את הפניות שנעשו בנדון ואת ההתכתבות שנעשתה עם המשיבים טרם הגשת בקשה זו.

ואלה נימוקי הבקשה:

8. ביום 4.2.2015, הורה בית המשפט הנכבד למשיבים להגיש תצהיר משלים במסגרתו יפורטו, בין היתר, "נתונים בדבר מספר בקשות המקלט שהוגשו ליחידת ה-RSD עד היום; מספר הבקשות שניתנה בהן החלטה; מספר הבקשות שאושרו; והצפי באשר למשך הזמן עד להכרעה בבקשות שטרם הוכרעו".

9. בהתאם לכך הגישו המשיבים ביום 16.2.2015 את תצהירו של מר יוסי אדלשטיין, ראש מנהל אכיפה וזרים ברשות האוכלוסין וההגירה. סעיף 4 לתצהיר מפרט - לפי פילוח של מדינות - את מספר בקשות המקלט שהוגשו ליחידת הטיפול במבקשי מקלט (להלן: "היחידה" או "יחידת RSD"), מספר הבקשות שנדחו, מספר הבקשות שאושרו ואת אלה שעדיין תלויות ועומדות. מהתצהיר עלה כי מספר הבקשות שהיו תלויות ועומדות של אזרחי סודן ואריתריאה עד יום מתן התצהיר (16.2.2015) היה 2,184 ו-1,335 בהתאמה.

10. באשר לשאלת צפי הטיפול בבקשות מקלט הצהיר מר אדלשטיין כי "מנכ"ל רשות האוכלוסין וההגירה (מעריך) כי הצפי למשך הזמן שיקח עד להכרעה בבקשות הפתוחות כיום, של מבקשי מקלט שמדינת מוצאם אריתריאה או סודן (כ-3,519 בקשות כיום), הוא עד לשנה". בנוסף הצהיר מר אדלשטיין כי "סדר העדיפויות בטיפול בבקשות מקלט של מסתננים שמדינת מוצאם היא אריתריאה או סודן, יהיה כך שתינתן עדיפות לבחינת בקשות של שוהים במרכז השהייה" (התצהיר המשלים ניתן לצפייה גם כאן: <http://www.acri.org.il/he/33661>).

11. על דברים אלה חזרה המדינה בהמשך גם במסגרת הליכים אחרים. כך למשל דחתה כבוד השופטת ברק-ארז בקשת רשות ערעור מנהלי של מבקשי מקלט מחבל דארפור, בין היתר, על סמך הטענה כי בקשות המקלט שלהם נבחנות ו"כי המשיב הצהיר בפני בית הדין לעררים כי "נעשים מאמצים רבים [...] לטיפול וקידום מתן החלטה בבקשות פרטניות לקבלת מקלט מדיני שהוגשו, תוך נתינת תעדוף לבקשות למקלט מדיני שהוגשו על ידי השוהים במשמורת או במרכז השהייה 'חולות'" (פסקה 53 לכתב התשובה שהוגש לבית הדין לעררים). (סעיף 16 לבר"ם 5846/16 מוחמד סולימן נ' משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה (פורסם בנבו, 17.8.2016). דא עקא, המשיב 2 הבהיר שגם הצהרה זו אינה אמת ושום בקשה של תושבי דארפור אינה נבחנת.

12. כך עולה במפורש אף מנתונים של המשיבים עצמם.

קצב הטיפול בבקשות מקלט נותר ללא שינוי

13. מתשובות שנמסרו לבקשות חופש מידע שונות עולה, כי המשיבים לא קיימו את התחייבותם. רחוק מכך. מתשובה שנמסרה לארגון "אמנסטי אינטרנשיונל" (להלן "ארגון אמנסטי") ביום 8.11.2016 עולה כי נכון ליום 9.11.2016 הוכרו בישראל 2 פליטים מסודן ו-8 מאריתריאה ותלויות ועומדות בפני הרשות 18,904 בקשות מקלט מתוכן 2,541 בקשות ממתנינות להכרעה מעל לשנתיים; 1,082 מעל לשלוש שנים ו- 575 מעל לארבע שנים. מתוך נתונים אלה אלפי בקשות מקלט הן של אזרחים סודנים, אריתראים ושאר מדינות אפריקה, כך עד יום 9.11.2016 תלויות ועומדות 2,225 בקשות מקלט של סודנים יוצאי חבל דארפור.

14. בנוסף, מאותה בקשה עולה כי מתחילת שנת 2016 ועד 8.11.2016 הוועדה המייעצת לענייני פליטים (להלן: "הוועדה המייעצת") התכנסה רק 4 פעמים ודנה בלא יותר מ- 19 בקשות מקלט מבניהן 5 בקשות של אזרחים אריתריאים ואף לא בקשה אחת של אזרחים סודנים.

בקשת חופש מידע שהגיש ארגון אמנסטי ביום 8.11.2016 והתשובה לה מיום 14.12.2016 רצ"ב ומסומן ב'.

15. מבקשה אחרת שהגיש ארגון אמנסטי ביום 8.3.2017 עולה כי נכון ליום 8.6.2017 נותרו ללא הכרעה 2,312 בקשות מקלט של אזרחים סודנים יוצאי חבל דארפור שכולן מחכות לחוות דעת של יחידת ה-RSD ואף לא בקשה אחת מהן הועברה לטיפול של הוועדה המייעצת לענייני פליטים.

בקשת חופש מידע שהגיש ארגון אמנסטי ביום 8.3.2017 והתשובה לבקשה מיום 8.6.2017 רצ"ב ומסומן ג'.

16. המבקש 2 הוא אחד מבין ה- 2,312 אנשים שמחכים להכרעה בבקשתם. בקשתו למקלט מדיני בישראל תלויה ועומדת מאז נובמבר 2013, מזה כארבע שנים. בהתאם להתחייבות המשיבים היה על המשיב 2 למסור את תשובתו לבקשת המקלט שהגיש לכל היותר בחודש פברואר 2016 (וזאת אף מבלי לתת לו "עדיפות" כפי שהתחייבו המשיבים עקב שהייתו במתקן "חולות"). המבקש 2 עדיין ממתין.

17. המבקש 1 הגיש בקשת מקלט בשנת 2008 בהתאם לנהלים שהיו בתוקף באותה תקופה. אחרי שזומן למתקן "חולות" הגיש שוב במהלך שנת 2014 בקשה למקלט מדיני. לפני חודשים ספורים עזב מבקש 1 את מדינת ישראל ועבר לקנדה. במועד עזיבתו של המבקש 1 את ישראל בקשת המקלט שלו – שהוגשה לפני תשע שנים, ושוב לפני שלוש שנים **טרם הוכרעה**. גם סיפורו של המבקש 1 מעיד – גם בהיעדרו, ואולי במיוחד בשל נסיבות עזיבתו את הארץ למדינת מקלט – על הפגמים בהתנהלות המשיבים.

אי תעודף טיפול בבקשות מקלט של השוהים במתקן "חולות"

18. הנתונים גם מראים כי ההצהרה כי תינתן העדפה לבחינת בקשות המקלט של אלה הנמצאים במתקן "חולות" לא קוימה.

19. מתשובה לבקשת חופש מידע שהגיש המבקש 3 (המוקד לפליטים ולמהגרים) ביום 21.9.2016 עולה כי משנת 2013 עד שנת 2016 - **3,350 מבקשי מקלט נכנסו למתקן "חולות" כאשר בקשתם למקלט הייתה פתוחה במועד כניסתם, ונותרה ללא הכרעה בעת שחרורם.** בנוסף, עולה כי מתוך 6,969 מבקשי מקלט אשר נקלטו במתן "חולות" ל- 3,118 מהם קיימת בקשת מקלט פתוחה נכון ליום 21.9.2017 כשמחציתן של הבקשות הוגשו לפני שנת 2015.

בקשת חופש מידע שהגיש המבקש 3 ביום 21.9.2017 והתשובה לה מיום 22.1.2017 רצ"ב ומסומן ד'.

20. נוכח הפרת ההתחייבות והפגיעה המתמשכת העולה מהנתונים שהוצגו לעיל פנו המבקשים אל המשיבים בתקווה כי יעמדו בהתחייבותם, ולו באיחור. אך למרבה הצער גם ההתכתבות בין הצדדים לא הביאה לקיום ההתחייבות ולתיקון המצב הקיים.

פניות מקדמיות למשיבים בטרם הגשת בקשה זו

21. בתום כשנה מהיום לו התחייבו המשיבים למתן הכרעה בבקשות מקלט פנו העותרים ביום 9.1.2017 לעו"ד דינה זילבר – המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עם העתקים לעו"ד דניאל סלומון – היועץ המשפטי ברשות האוכלוסין וההגירה ולעו"ד רן רוזנברג – ב"כ המשיבים בהליך שבכותרת. בפנייתם ביקשו העותרים מעו"ד זילבר להורות למשיב 2 לכבד את ההתחייבות לבחון בקשות מקלט ולהכריע בהן.

העתק המכתב מיום 9.1.2017 רצ"ב ומסומן ה'.

22. בין לבין, בדיונים שנערכו בוועדה לענייני ביקורת המדינה של הכנסת ביום 23.1.2017 וביום 28.6.2017, נדונה סוגיית הטיפול בבקשות מקלט. מר יוסי אדלשטיין (שהצהיר כי בקשות המקלט יטופלו עד חודש פברואר 2016) ועו"ד דניאל סלומון, היועץ המשפטי של רשות האוכלוסין וההגירה, מסרו כי ההכרעה בבקשות המקלט של סודנים יוצאי חבל דארפור מחכה להחלטת בית המשפט הנכבד בהליך בענין המדינה השלישית.

דבריו של מר יוסי אדלשטיין בעמ' 20 לפרוטוקול הדיון מיום 23.1.2017 רצ"ב ומסומן ו'.

תמלול דבריו של עו"ד דניאל סלומון משיבת הועדה מיום 28.6.2017 רצ"ב ומסומן ז'.

23. בהקשר זה יוער כי בדיון ביום 23.1.2017 נתבקש מר אדלשטיין להשיב לחברי הוועדה באשר להפרת ההתחייבות שניתנה על-ידו בתצהיר לבית משפט נכבד זה. מר אדלשטיין סירב לענות בטענה כי הוא התחייב בפני בית המשפט העליון והוא **יגيب לבית המשפט העליון** (עמ' 13 לפרוטוקול שצורף כנספח ו' לעיל).

24. ביום 1.3.2017, בהיעדר תשובה למכתב לעיל, פנו העותרים שוב אל עו"ד זילבר. בפנייתם הבהירו העותרים כי בהיעדר מענה למכתבם לא תישאר להם ברירה אלא לפנות לערכאות. נוסף על כך, הבהירו העותרים כי העמדה שהוצגה על ידי נציג המשיב 2 בדיון שהתקיים בוועדה לענייני ביקורת המדינה ביום 23.1.2017, לפיה אין בכוונת המשיב 2 להכריע בבקשות מקלט של יוצאי חבל דארפור שבסודן לעת הזו, מנוגדת הן לדין הפנימי ולדין הבינלאומי והן – ובעיקר – להתחייבות שנמסרה לבית המשפט הנכבד בהליך זה.

העתק המכתב מיום 1.3.2017 רצ"ב ומסומן ח'.

25. ביום 21.3.2017 התקבלה תשובתה של עו"ד זילבר. לתשובה זו צורפה עמדתו של משיב 2 (נספח א' לעיל) אשר אומרת כי ההחלטה לא להכריע בבקשות מקלט עומדת בעינה וכי הוא ממתין להחלטה בהליך התלוי ועומד בפני בית משפט נכבד זה בעניין המדינה השלישית ושלאחר שתתקבל החלטת בית המשפט שם יגבש את מדיניותו בקשר למתן תשובות לבקשות מקלט פרטניות שהוגשו לפני מספר שנים. עו"ד זילבר ציינה **שמצב הדברים הנוכחי מעלה קשיים משפטיים** וכי היא צופה שתתקיים פגישה בנושא אצל היועץ המשפטי לממשלה.

26. לאור התשובה, הודיעו המבקשים ביום 3.4.2017 כי בהינתן הצפי לקיומה של פגישה אצל היועץ המשפטי לממשל ימתינו פרק זמן נוסף (כחודשיים ימים) בתקווה כי הדיאלוג הפנימי בתוך הממשלה יביא לפתרון כולל בעניין ויזרז קיום ההתחייבות שנמסרה לבית משפט זה מבלי שיהיה צורך לגשת לערכאות שיפוטיות.

העתק מכתב המבקשים מיום 3.4.2017 רצ"ב ומסומן ט'.

27. ביום 7.6.2017, לאחר שלא התקבל עדכון במשרדי ב"כ המבקשים, נשלח עדכון מטעמם כי לא נותרה להם ברירה אלא לבקש את התערבותו של בית משפט נכבד זה.

28. יום למחרת, ב- 8.6.2017 התקבל עדכון מד"ר עמרי בן צבי, ממחלקת ייעוץ וחקיקה שבמשרד המשפטים, כי התקיימו בין המשיב 2, המשיב 5 וראש הממשלה דיונים, שבסופם הוחלט להעניק מעמד "מטעמים הומניטריים" למאתיים סודנים יוצאי חבל דארפור. עוד צוין כי לאחר מתן החלטה בעניין המדינה השלישית (בג"ץ 8101/15 האמור לעיל) תיבחן המדיניות מחדש.

העתק מכתבו של ד"ר בן צבי מיום 8.6.2017 רצ"ב ומסומן י'.

29. בהתאם לכך, פניה נוספת מטעם המבקשים נשלחה לד"ר בן צבי ביום 22.6.2017 בה הובהר כי ההחלטה האמורה אינה משנה את חובת המשיבים להכריע בבקשות המקלט לה התחייבו במסגרת העתירה כאן, בנוסף ביקשו המבקשים כי יינתן מענה ענייני ליחס שבין הודעה זו להתחייבות שנמסרה לבית המשפט ולחוקיות הסירוב לתת מענה בבקשות מקלט. מכתב זה כבר לא נענה.

העתק מכתבם של המבקשים מיום 22.6.2017 רצ"ב ומסומן יא'

30. בהמשך נמסר כי הקריטריונים שנקבעו למתן מעמד הומניטארי ל-200 הדארפורים אינם כוללים את מועד הגשתה של בקשת מקלט ואינם מתייחסים לטעמים הומניטאריים כלשהם (למשל, בעיות רפואיות, מצב נפשי, קטינים הנסמכים על שולחן מבקש המקלט וכיו"ב), אלא מבוססים על כך שמדובר במי שהגיעו לגיל הנכבד 45, שיש להם בקשת מקלט פתוחה ושנכנסו לישראל לפני חודש אוקטובר 2011. בנוסף, הוחלט להחיל את ההחלטה גם ביחס ל-17 מבקשי מקלט שהיו להם הליכים ערעוריים תלויים בבתי המשפט המחוזיים ללא קשר לשאלה אם הם עומדים בקריטריונים או לא (ככל הנראה כדי למנוע ביקורת שיפוטית על הסירוב להכריע בבקשות מקלט). יוער בהקשר זה שהליכים זהים אשר תלויים בבתי הדין לעררים לא זכו ליחס דומה.

העתק ההודעה על הקריטריונים והפירוט שלהם רצ"ב ומסומן יב'.

31. במסגרת בקשה זו אין מקום להרחיב בקריטריונים האמורים. די בכך שנציין כי הם לא נותנים מענה למי שהגישו בקשות מקלט וממתינים מזה שנים להחלטות בעניינם; כי הם לא קשורים להתחייבות שמסרה המדינה לבית משפט זה; וכי נודף מהם ריח עז של שיקולים לא רלוונטים ולא עניינים, בין היתר שכן לא ברור ממתי גיל 45 מהווה טעם הומניטארי.

32. באשר לקצב הטיפול בבקשות מקלט עמד בית משפט נכבד זה על מחדלם של המשיבים כבר ביום מתן פסק הדין בהליך שבכותרת (11.8.2015). כבוד השופטת חיות עמדה על משמעות אי השינוי בקצב הטיפול בבקשות מקלט מאז מתן פסק הדין בבג"ץ 7385/13 איתן מדיניות הגירה ישראלית נ' ממשלת ישראל (פורסם בנבו, 22.9.2014) (להלן: **"עניין איתן"**):

"מן התצהיר המשלים שהגישו המשיבים 2-5 ביום 16.2.2015 בעתירה דן, עולה כי מאז ניתן פסק הדין בעניין איתן לא חל כל שינוי בקצב הטיפול בבקשות המקלט וכן עולה מן התצהיר כי שיעור הבקשות שאושרו נותר אפסי [...] אם משווים את הנתון האמור לשיעור בקשות המקלט של נתינים אלה שאושרו בעולם, יש בהשוואה זו היא כשלעצמה כדי לעורר סימני שאלה באשר לאופן שבו דנה המדינה בבקשות אלה ומכריעה בהן, בבחינת סוף הדבר מעיד על תחילתו." (ההדגשות הוספו ע.ח').

33. כלומר, הנתונים אשר הציגו המשיבים כבר במועד הגשת הצהרתם בהליך זה מלמדים כי אינם עומדים בדרישות הדין הפנימי והבינלאומי נוכח אחוזי ההכרה האפסיים בפליטים בישראל. הנתונים העדכניים שהוצגו בפרק העובדתי לעיל מראים כי על אף ההתחייבות שנמסרה וחרף הביקורת החריפה שהשמיע בית משפט זה על מצב הדברים, נותר זה ללא שינוי ואף הורע.

34. החובה למסור הכרעה בבקשות מקלט נדונה לא פעם בפני ערכאות שיפוטיות שונות. היא נובעת מהתחייבויותיה של מדינת ישראל לדין הבינלאומי ולאמנה הבינלאומית בדבר מעמדם של פליטים משנת 1951 (להלן: **"אמנת הפליטים"**), כמו גם מכללי היסוד של

המשפט המנהלי ושלטון החוק. להימנעות – ודאי כשהיא מוצהרת, שיטתית ומכוונת – מהכרעה בבקשות מקלט קיימות משמעותיות חוקתיות קשות. היא פוגעת באוכלוסיות מוחלשות ומעלה סימני שאלה רבים, הן באשר לתכליות העומדות מאחוריה והן באשר לתום ליבן של הרשויות המוסמכות בכל הקשור לטיפולם במבקשי מקלט (ראו: פסקה 13 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר בהליך זה).

35. בהינתן כל האמור, והואיל ומדובר בהפרה מפורשת של התחייבות שנמסרה לבית משפט זה, ולאחר שפניות המבקשים לא תרמו לקיום ההתחייבות (הגם שלשכת המשיב 5 זיהתה את הקשיים המשפטיים הכרוכים בכך), לא נותרה ברירה זולת הגשתה של בקשה חריגה זו.

סיכום

36. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר מתן פרק זמן כפול מהזמן אליו התחייבו המשיבים ולאחר מתן הזדמנויות שונות להידברות פנימית בתוך הממשלה בתקווה שתביא לפתרון הסוגיה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש ברישא לבקשה זו ולדרוש מהמשיב 2 לכבד את ההתחייבות שמסר לבית משפט זה לאלתר. כן מתבקש לחייב את המשיב 2 בהוצאות בגין ההתנהלות שתוארה לעיל.

אסף וייצן, עו"ד

עלא ח'אטר, עו"ד

באי כוח המבקשים

היום, 31 ביולי 2017